

Posudek vedoucí bakalářské práce

**Antonie Hradilková: Velikonoční pomlázka jako případ ritualizovaného násilí.
Praha 2024: FHS UK, s. 88.**

Práce studentky Antonie Hradilkové věnovaná rituálu velikonoční pomlázky jako příkladu ritualizace genderově podmíněného (symbolického) násilí vznikla v důsledku badatelských zájmů studentky. Na výzkumu a psaní práce Antonie Hradilková pracovala velice (občas bohužel až příliš) samostatně. Nicméně, autorce patří můj obdiv jak pro sociologickou imaginaci a smysl pro sociologické pozorování, tak i pro odvahu smířit se v terénu, během dost krátké doby, s velmi náročným, jelikož společensky a kulturně nesmírně relevantním tématem. S ohledem na čas, tempo a rytmus vzniku práce, je v ní patrný chaos a nedostatečná důslednost v zacházení s textem a daty. Zároveň ale autorka svým zralým přístupem a dobře provedeným výzkumem napsala práci, která přesahuje běžné požadavky na práci psanou v rámci bakalářského studia.

V teoretické části práce se autorka opírá o teorie od Pierra Bourdiého a Judith Butler (jsou to teoretické koncepty). Osobně mi v práci chybí uvedení příkladu nějakého empirického výzkumu, kde se podařilo s pomocí dat ukázat na problém ritualizovaného genderově podmíněného násilí, jež je jinak velice obtížně empiricky prokazatelné, primárně kvůli zavedené ritualizaci. V části věnované problémům konzumace alkoholu v Česku a společenské toleranci vůči němu, autorka uvádí celé odstavce obsahující různá zjištění bez odkazování na zdroj. Není tak jisté, zda se tady jedná o autorčin ojedinělý názor na věc (což samo o sobě je problematické v teoretické části badatelské práce), nebo jsou to konstatování založená na publikované odborné literatuře.

Analytická část práce je rozsáhlá a autorka umí s daty pracovat a interpretovat je. Nicméně, občas používá hovorový jazyk a pojmy. Na pár místech naznačuje svůj

postoj k problému. Dokážu si představit, že část těchto problémů vznikla z důvodu spěchu v kterém tato práce ve své psané podobě nakonec vznikala.

Studentka věnuje v práci také hodně místa sebereflexi a sebekritice. Z mého pohledu až příliš moc. Ráda bych na tomto místě podotkla, že kritický přístup neznamena automaticky, že se jedná o aktivistický (post-politický) výzkum nebo přístup. Autorka taktéž vysvětluje svoji pozicionalitu v části věnované sebereflexi.

Závěr práce je napsán lehce chaotickým způsobem, bez odkazování na větší počet výzkumů a literatury věnované tématu. Z toho pramení i moje otázka pro diskuzi během obhajoby: jaké prvky obsahuje rituál velikonoční pomlázky, jež nám dovolují konstatovat, že se jedná o ritualizované symbolické násilí v oblasti genderového mocenského uspořádání (na základě dat z polostrukturovaných rozhovorů)?

Práce je napsaná odpovídajícím jazykem, sice na mnoha místech autorka používá kolokviální fráze a slova – třeba: poněkud brutální (hlavně v analytické části a v závěru). Nejsem si také jista, zda autorkou zvolený způsob zavádění genderově neutrální a nezatížené češtiny do práce je v souladu se správnou formální verzí českého jazyka, jež má kvalifikační práce obsahovat. Odkazový aparát je v práci udělán správně.

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení výborně.

Ludmila M. Władyniak, M.A., Ph.D.

V Praze 18. září 2024